

Το πρόσφατο ρεπορτάζ που αναρτήθηκε στο w.motors.gr, σχετικά με τις αυτοκινητικές προτιμήσεις των ποδοσφαιρικών αστέρων, έδωσε μια λαμπρή ευκαιρία για λίγη γκρίνια.

Μεταφέρω συντόμως :

Ο Thierry Henry, που φέτος πήγε στις Η.Π.Α για τα τελευταία έτη, είναι κάτοχος Porsche Carrera GT, Mercedes SLR

και

Aston Martin Vanquish,

ο

Nicolas Anelka Superamerica Ferrari,

ο

Christiano Ronaldo Bugatti Veyron,

ο

Mathieu Valbuena Lamborghini Gallardo Spyder.

Μάλιστα. Όταν ο Michael Ballack είχε πρωτοπάρει μεταγραφή στην Chelsea, υπέφερε από κάποιους τραυματισμούς και όταν κατέφθανε στις προπονήσεις με τη λευκή

Lambo

του σχολίαζαν οι κακεντρεχείς συμπαίκτες του:

«έφθασε το ασθενοφόρο».

Να μην λησμονήσουμε βεβαίως την καταστροφή της 599

GTB

του

C

.

Ronaldo

όταν ακόμα ήταν στην

Manchester

και την πρόσφατη περιποίηση του

R

8 από τον M

ario

Balotelli

.

Τι μπορεί να σημαίνουν όλα τούτα;

Ότι παιδιά 20 ή έστω νέοι 30 χρονών, έχουν τη δύναμη να αποκτήσουν μερικά από τα πιο εξωτικά ή ακριβά οχήματα του κόσμου δίνοντας μόνον ένα μικρό κλάσμα των ετήσιων αποδοχών τους. Χωρίς να έχουν οποιαδήποτε αυτοκινητική ή οδηγική κουλτούρα κατέχουν μερικά από τα καλύτερα αυτοκινητικά προϊόντα του πλανήτη.

Δηλαδή όλοι οι άλλοι νεόπλουτοι έχουν; Έρχεται η επόμενη ερώτηση. Όχι ασφαλώς, εξ' άλλου η τόσο αναπτυσσόμενη κατηγορία των πολυτελών οχημάτων εκεί ακριβώς οφείλει τη δύναμή της. Στην ασταμάτητη επέλαση των νεόπλουτων.

Δεν έχει χαρακτήρα κοινωνικής κριτικής αυτό το σημείωμα, ούτε φιλοδοξεί να «βάλει τα πράγματα στη θέση τους». Θα περιοριστεί σε μια σειρά παρατηρήσεων.

Οι σύγχρονοι ποδοσφαιριστές είναι πρωταγωνιστές ενός σόου που δίνεται σε διπλές παραστάσεις ανά εβδομάδα επί μήνες στην Ευρώπη. Προπόνηση, παιχνίδι, προπόνηση, αεροπλάνο, παιχνίδι εκτός έδρας και ούτω καθ' εξής. Συλλογικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, δηλαδή εθνικά πρωταθλήματα και Champions ή Europe league.

Εκατομμύρια εισιτήρια, ανυπολόγιστος τηλεοπτικός χρόνος με τα αντίστοιχα δικαιώματα, διαφημίσεις, χρυσοί χορηγοί, μεγάλοι χορηγοί, τζίροι ασύλληπτοι, για να μην ακουμπήσουμε το βρώμικο κουτί της Πανδώρας, τη νόμιμη ή παράνομη στοιχηματική.

Ε σε αυτό το πελώριο οικονομικό κύκλο να μην έχουν και οι πρωταγωνιστές αυτής της πανδαισίας, οι ποδοσφαιριστές το μερίδιο τους; Ε οι καλύτεροι να μην έχουν το μεγαλύτερο; Λογικό ακούγεται. Τι διαμαρτυρόμαστε;

Το κάνουμε θέμα διότι είναι αδικία όλοι οι μεγάλοι ευρωπαϊκοί σύλλογοι να είναι υπερχρεωμένοι, (Chelsea 791 εκατομμύρια € , Manchester United 722, Real Madrid 563, Atletico Madrid 511, Valencia 502, Barcellona

438,
Inter
395 ,
Milan
392,
Arsenal
354,
Liverpool
334)

την ώρα που οι πρόεδροι τους περιφέρονται εν χλιδή, Διότι είναι απαράδεκτο, παραδοσιακά σωματεία να περνούν σε Αμερικάνικα, Αραβικά, δηλαδή άσχετα με το ποδόσφαιρο, συμφέροντα. Διότι είναι άδικο ο παγκόσμιος πρωταθλητής του '66

Nobby
Stiles

(δεύτερος από αριστερά πάνω σειρά) να αμείφθηκε για το παγκόσμιο τρόπαιο 600 στερλίνες και στα στερνά του να δημοπρατεί το μετάλλιο από τον τελικό του Wembley

(Αγγλία – Δ. Γερμανία 4 – 2) και την φανέλα του συμπαίκτη του
Allan
Ball

(δεύτερος από δεξιά κάτω σειρά)

, με τον οποίον αλλάξανε μετά το παιχνίδι, για να αφήσει κάτι στα παιδιά του, την ώρα που οι ημερήσιες απολαβές σχεδόν οποιουδήποτε παίκτη της

Premier
league

μπορεί να είναι υψηλότερες από τις ετήσιες του
Stiles

. Του βραχύσωμου μπακ της United

, του οποίου οι εβδομαδιαίες απολαβές ήταν 20 λίρες

και στον ημιτελικό με την Πορτογαλία "έσβησε" ένα όνομα σαν τον Μοζαμβικανό «Μαύρο Πάνθηρα»

Eusebio

. Δυο χρόνια αργότερα, οι δυο τους ξαναβρέθηκαν αντίπαλοι, πάλι στο Wembley στον τελικό του

Ευρωπαϊκού κυπέλου. Με το παιχνίδι να λήγει στην κανονική του διάρκεια 1 - 1,

οι "Κόκκινοι Διάβολοι" της United του sit Matt Busby φιλοδώρησαν στην παράταση μέσα σε έξι λεπτά με άλλα τρία τεμάχια τους "Αετούς" της Benfica (George Best 93', Brian Kidd 94', Bobby Charlton 99') και έγιναν η πρώτη ομάδα από το Νησί που κατακτούσε το Ευρωπαϊκό τρόπαιο.

Στην Ελλάδα,

το φαινόμενο έχει μικρότερες διαστάσεις. Ο Djibril Cisse που φέρεται ως πραγματικά παθιασμένος με τα αυτοκίνητα, έχει ανάμεσα σε άλλα ένα Hummer H2 και μια Chrysler 300C, ενώ υποτίθεται ότι τον Σεπτέμβρη κατέστρεψε μία Bentley αξίας 300.000 €! Ανάλογα με τις κομμωτικές του προτιμήσεις και τη δερματοστιξία του κινούνται και οι αυτοκινητικές του επιλογές.

Να μην λησμονούμε και την πρόσφατη παρέμβαση εισαγγελέα για τη συνέντευξη του Γιούρκα όπου ανέφερε τις επιδόσεις του με το όχημά του. Γιατί όχι δηλαδή; Αφού το σύστημα του έδωσε τη δυνατότητα με μια σεζόν μπάλα στην Ατλέτικο Μαδρίτης και τις μεταγραφές σε Πόρτο και Ντυναμό Μόσχας, να αποκτήσει Murcielago.

Και όχι δεν είναι το ίδιο. Όποιος παλιότερος θυμηθεί το Γιώργο Δεληκάρη να βολτάρει με τη Veloce Spyder Πειραιά και Καλλιθέα πριν από 35 χρόνια, ας μην προβεί σε συγκρίσεις.

Δεν είναι ίδιο, πρώτον διότι ο Γιώργος ήξερε μπάλα και δεύτερον σημαντικότερον διότι η παγκόσμια κοινωνία τότε ήταν πιο ισορροπημένη.

Ο Παναθηναϊκός (π.χ.) του Απ. Νικολαΐδη δε χρωστούσε, οι πρωθυπουργοί δεν είχαν, ανάμεσα στα άλλα, την ιδιοκτησία ποδοσφαιρικών ομάδων, τα παιχνίδια παίζονταν στα γήπεδα όχι στα τηλεοπτικά στούντιο, από ποδοσφαιριστές και όχι από νεόπλουτους και τα ακριβά αυτοκίνητα ήταν περισσότερο μια σχέση και λιγότερο μια «Δήλωση».